

syn til de Tjenestemænds Stilling, der ikke er saa heldige at være Rigsdagsmænd; de har jo kun den Mulighed at forebringe i Fagforeningen den Misfornøjelse, de har med deres Ledelse, medens det ærede Medlem har kunnet forebringe denne Misfornøjelse her i Rigsdagen.

Det ærede Medlem maa være kendt med, at de Synspunkter, der findes i det forelagte Forslag, er godkendt af Repræsentationen for de højeste Tjenestemænd, som er med under det saakaldte Samraad for Tjenestemandorganisationerne. Og det, at de har tiltraadt det, viser sikkert ogsaa, at de har ment, at det var klogt at tiltræde dette Forslag for at faa det lettere gennem Rigsdagen, og de har naturligvis ment, at man maatte renoncere paa nogle af de specielle Ønsker og Krav, de havde fra deres Side, lige saa vel som de andre Tjenestemandorganisationer har maattet resignere overfor de specielle Krav, de havde, netop for at faa den Enighed, der kunde bringe Forslaget frelst i Havn. Derfor vil jeg gerne specielt sige til det ærede Medlem af de øverste Tjenestemænds Fagforening, at man gavner ikke denne Fagforeningssag ved som privat Medlem af denne offentligt at angribe den Overenskomst, som vedkommende Organisation er gaaet ind paa. Derved svækker man den Stilling, som Organisationen ellers har for at kunne kræve Ønsker gennemført. Jeg vil derfor gerne sige til det ærede Medlem Hr. Pürschel, at saavel som Medlem af Tjenestemandenes Organisation som ogsaa som Medlem af det konservative Folkeparti tror jeg, at han vil gøre de højere Tjenestemænd mere Gavn ved ikke at optræde her i Rigsdagen paa den Maade, som han optræder.

Det ærede Medlem undrede sig saa stærkt over, at Tjenestemandene havde set noget roligere paa Udviklingen efter Valget i Foraaret 1924, altsaa efter at der var kommet en socialdemokratisk Regering. Jeg kan saa godt forstaa, at det ærede Medlem er ked af, at Tjenestemandene paa den Maade ser noget roligere paa Udviklingen, men jeg kan ogsaa godt forstaa Tjenestemandenes Standpunkt. De har nemlig set, at det konservative Folkeparti hidtil aldrig havde været i Stand til at gennemføre noget til Gavn for Tjenestemandene. De har set, at i Aarene fra 1920 til 1924, hvor det konser-

vative Folkeparti var Flertal i begge Rigsdagens Ting sammen med Venstre, har dette Parti ikke været i Stand til at gennemføre de Krav, som Tjenestemandene mente skulde gennemføres, og det har været med til at gennemføre alle de Nedsættelser i Tjenestemandslønningerne, som blev foreslaaet af Regeringen. Derfor var det ikke underligt, at Tjenestemandene efterhaanden blev klar over, at det ikke kunde nytte at tro paa at faa Hjælp fra det konservative Folkepartis Side. Men samtidig havde Tjenestemandene jo Haabet om, at naar der kom et andet Flertal her i Tinget, vilde det være muligt i højere Grad at imødekomme Tjenestemandenes Ønsker, end det havde været hidtil.

Det forekommer mig, at det er en ganske logisk og fornuftig Tankeslutning fra Tjenestemandenes Side, og det viser sig ogsaa, at det har slaaet til. Det Forslag, der her foreligger, fremsat af den socialdemokratiske Regering, er et Forslag, som byder Tjenestemandene væsentlige Forbedringer i deres Kaar. Det er et Forslag, som det konservative Folkeparti burde modtage med den største Velvillie, fordi det altid har hævdet, at det var dem, der vilde Tjenestemandene det bedst. Og saa møder det konservative Folkeparti her og søger paa alle mulige Maader at bringe store politiske Principspørgsmaal, store taktisk politiske Problemer i Forbindelse med denne Debat, alt sammen, saa vidt jeg kan se, kun for at hindre den Fremgang, som dette Forslag ellers formentlig let vilde faa i Rigsdagen.

Hvis det konservative Folkeparti ønsker at være et Parti, som Tjenestemandene kan sætte deres Lid til, vil jeg henstille til dette Partis Repræsentanter, at de sammen med os arbejder paa at gennemføre dette Forslag i Rigsdagen saa snart som muligt, og at de ikke ved at bringe nye Spørgsmaal og nye Problemer ind i Debatten hindrer, at dette Forslag kommer hurtigt gennem Rigsdagen. Det baader ikke Tjenestemandene, og jeg tror heller ikke, det baader det konservative Folkeparti at forsøge at indtage denne Stilling. (*Fraenkel*: Det skal vi nu nok klare!) Ja, saa længe det konservative Folkeparti har det ærede Medlem Hr. Fraenkel i sin Midte, skal det naturligvis nok blive klarer, det er jeg fuld-